

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ötásbász petiszerért 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több...

ahel Aurél algyéss röviden előadja a vá- és Pál Sándort meg Vékony Zsigát gyil- bántányában kéri bűnösknek kimon- s 15 éri börtönbüntetéssel büntetni. Vád- nak bizonyítékok elégtelensége folytán sa- llábra helyezettek.

x Dr. Tihanyi Sámuel orvos-, sebész-, szü- szemész, fül-orvos, s a bécsi kórkör- másodorsva értesíti a nagyrédmű közö- et, hogy városunkban megtelepedvén, laká- nagy csapó-utca 7-ik szám alá helyezte, is rendelt délelőtt 11—12-ig, délután 2-től

Piaci árak 1879. október 28-án.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Becetölter buza', 'készeres', 'rosz', 'árpa', 'zab', 'uj tengeri', 'koles', 'koleskása'.

LEGUJABB.

Kossuth Lajos hazánk nagyfia... Ignácra hozott nyilatkozataik helytelen visszaadásairól a követ- zőket írja: Azok a látogatási leir- k igen ritkán maradnak meg a diszkreció határai közt; ha meg házi-életem szentélyébe is be- nyulnak: beszélgetéseimet pedig nem hák híven viszza, nem is adhatják, mert gy hallásra hosszabb beszélgetést híven beszámolni nagyon nehéz dolog; ahhoz gy érdeklődés és feszült figyelem kell, ami olyan fesztelen konverzációnál nem fordulhat elő. — Ez az indiskreció nem má sok kellemetlenséget okozott; azért egyszerű-mindenkorra kinyilatkoztom, hogy én azért, a mit egy vagy más látogató ajkaimra ad; magamat tel- len nem tekintem felelősnek.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

Bérlés Csütörtökön, okt. 30-án adatik: 1. szám.

MAGDOLNA.

Dráma 4 felvonásban. Kezdete 7 órakor.

Magdolna szerkesztő: Grünvald József.

Debreczen és Társaság.

Debreczen és Társaság... ajánljuk az őszi és téli idenyre... vásznak, készleteket, kelméket, legelső kelméket.

Debreczen Törvénykönyve.

Debreczen Törvénykönyve... Dániel örökösai könyvnyomdájában.

Kossuth legújabb levele.

Hely Ignác országos képviselő urnak.

Budapest. Collegno al Baraccone, okt. 5. 1879.

Kedves barátom!

A múlt hó vége felé a magyar lapok leg- többje egy cikket vett át a Zsuzsávról, mely- ben az újrédelti szerb gimnázium egyik taná- ra nálam tett látogatásáról írta, többek közt az állítja, miúta én azt mondtam volna, hogy a zsidók teljes emancipációját addig nem kellene kereszttülni, míg ők a többi honpol- gárokkal társadalmilag és politikailag ki nem egyenlődnék, míg meg nem szűnnek magukat mint különféle idegen elemet tekinteni, hanem csak akkor, ha majd egyedül valaki dolgában megkülönbözteti a többi honpolgároktól, mint ez tényleg Angol-, Francia- és Olaszország- ban van.

Sok mindenféle badarságot észrelelték már felőlem egyik-másik „látogató.” Nem sokan vele törődni. Ezzel a badarsággal sem törődöm, ha az általános nyilatkozatnak az nem lett volna következzése, hogy még most is hátrást egész levezető árát hozzám zsidó látogató hazámiai köréből, a kik, ugy látom, nagyon réd érnek egy újrédelti szerb tanár utazási jegyzetét figyelembe venni, de arra nem értek rá, hogy az én nyilvános életemre és számtalanszor ímsólt nyilatkozataimra csak legkisebb figyelmet is fordítsanak, mert aki engem erre méltított, az józán észszel csak még sem lehetne képes rólam ily ostobaságot fel- tenni.

Nekem ez a levélözön nagy alkalmatlan- ságot okoz, annyival inkább, mert, a mit un- tázom, terhes munkáral vagyok elfoglalva, mely- ben haszontalan levelezésekkel zavartatni nagy- gon terheltem eskik. Ez alkalmatlanságnak véget vetendő, ké- tem ön, édes barátom! legyen szives kiesz- kőlni, hogy azon lapok, melyek első volt- a „Zsuzsávról” említték cikket áranni (Független Hírlap, Egyetértés, Közvetlen) jelen helyreállításomnak is helyt adjanak. Szerb tanár látogatón csak egyes szavai- mat véste emlékeztetőbe; de azokat kikapok, a- káktól fűzte össze, hogy merőben főnk fo- lómatr adnak nézetem felől.

DEBRECZEN TÖRVEYKÖNYVE.

III-ik Napoleon uralkodása.

Regényes korrájz.

Gonosz nemzettség.

Egész a Brumaire 18-ig, mely ideig Lu- ciennek mint belügyminiszternek alkalm- aul imét megzagadodni. Kegyhölgyének leg- jeltetésesobb alalmazásból élt, kinek előbb kénytelen elárastott volt. De midőn roppant kénytelen birtokába jutott, melyeket különösen az államvagyonra eladásból nyert, összekötte- tette Carolina nővérel, a kicsapongásokra kényszerítte magát, oly módon, hogy Párisban által- osan utálatot vont magára, és Napoleon kény- telensége látta magát öt Franciaországból el- menekülni. Köret minőségben Madridba kü- lönült.

Azért, mert annyira beleolvadtak az olasz nem- zetségekbe, szokásaikban, életmódjukban, társad-almi alkalmazkodásukban tetőtől-talpig anyi- nyira olaszok, hogy itt a zsidó minőség nem faj, hanem csakis vallás-minőség, s mint ilyen a politikai és társadalmi kiegyenlődésnek nem szolgál akadályul.

Ez az, a mit én mondtam, s nem az, ami nekem tulajdonították, de a minék egész nyilvános életem ellenmond.

A berlini kongresszus által Romániára néve hozott határozatról sem akként nyilatkoztam a mint szerb tanár látogatóm előadja. Beszélgetésem értelme ez volt: Hogy vallásnak nem kell, nem szabad polgári jogokban különbséget tenni, ez nem csak természetes, hanem olyan valami is, hogy ma már nincs józán eszd, nincs bec-ületes ember a világon, a ki azt el nem ismerd.

S ha valamely állam igazsággal ellen- kezd állásra helyezkedék, az megérdemelné, hogy a független nemzetek kerék asztalánál egyenlő jogu társnak ne tekintessék.

Ha tehát a berlini kongresszus azt kíván- ta volna, hogy a románai — mondom a románai — zsidók emancipáltassanak Romániában, ez tökéletesen rendőn volna, ezzel csak a humani- tásimust vette volna oltalmá alá, a faustikus vallási intoleranciát ellenesben.

De e dolog teljességgel nem így áll. A berlini kongresszus nem foglalatkozott azzal a kérdéssel, hogy a románai zsidók, imét mondom a románai zsidók minő joggal bir- nak, vagy birjanak Romániában, hanem kérés- zőleg idegenek meghonosításának kérdé- sével foglalatkozott. A román alkotmány azon pontja, melynek megváltoztatásáról van szó, egyenesen és kérészítőleg honosításról szd.

Ez hát nem emancipáció kérdése, mert emancipáció mindenütt a világon csak beföldieket lehet. Ez idegenek naturalisációjának kérdése. Még pedig, mit a kongresszus határozott a diplomatikai körökben értelmezési hallom, itt tömeges naturalisáció kérdése forog fel, itt idegenek tömeges naturalisációjának kérdése, kik nem Románia szülöttei, kiknek nincs semmi gyökereik a román földben, kik Romániához semmi hazafuili kötelékekkel nincsenek csatolva.

No már én nem tudok arra példát a törté- lelemben, hogy ily tömeges naturalisációt kongresszusok valamely országra valaha reá pa- rancsoltak volna, ellenben azt tudom, hogy az idegenek naturalisációjá, különböző szabályok szerint ugyan, de mindenütt a világon személy- ről-személyre egyenként dispensáltak.

Nekem az tőklátesen minőség, hogy azok a tömegestül naturalisítai követelt idegenek minő vallásuk, mert én, a mit nem tekintem a vallást akadályának a polgári jogok teré- ny: egy privilegiumnak sem fogdom el.

Nagyon erős dolog az a tömeges megho- nosítás. Ez tudok eseteket a törtélemben, midőn egy-egy országnak nagyon is oka volt az idegenek tömeges befogatását megbánni. (A hospitális kötelességet nem engedték az állit- tást konkrét esettel illusztrálni.) Engem hát nem lep meg, hogy a románok szabadságot kívérnek maguknak; megintsi, rajjon tekintre saját népek kulturális viszonyait, nagysz mu idegeneknek tömeges naturalisációjá oly pro- dukatív természetű-s, hogy hazájukra hasznára válhatik, vagy pedig nem.

Hogy a megváltoztatni kívánt alkotmány- szakasz idegét a meghonosítás jótékonyasá- gából vallás miatt zár ki: — az botrány; s azt bizonyosan meg kell változtatni; de én egyál- talában nem csodálkozom, ha feltéve, hogy a románoknak okuk van idegenek tömeges polgárosítását hazájukra néve akár nemzetiségi, akár közigazgatási szempontból károsnak itelni, — azt az alkotmányszakasz akként változtat- ná meg, hogy azt mondnák: semmi idegert nem naturalisálnak, akámi vallású, vagy fajú legyen is, kivéve, ha oly specialis érdemek fordulnak elő, hogy valakit a törvényhozás specialis törvényvel román polgárrá tenai méltónak tart.

Ez az én nézetem a dologról.

Hanem hát azt természetesen találok ugyan, hogy egy hosszabb beszélgetésnek egy- szeri hallás után visszaadásánál az embert em- poleoának tudomására jutott, heves szemhé- nyást tett testvérenek, ezt mondrán neki: — Hogyan? Te ismerd szándékaimat; te tudod, hogy mi fog történni s elveszel egy ily teremést!

Miért ne? — felelé Lucienne hida- gen. — Ó legalább fiatal és szép, a mit le- ánytestvéreimről nem lehet mondani.

Megfogható, hogy ezen vagdalózás, mint esipős, fulánkös beszéd, Napoleont milyen meg- ségtette, de ő lenyelt az, mert arra általában vére, mit se lehetett várszólani. Legszentelenebbül tette Lucienne meg- zagadodási rendszerét, mint békealkudozó Por- tugáliában. A náikül, hogy a kapott utasítá- sokra, legkevésbé is tekintettel lett volna, hat millió ajándékot követelt a portugál kormány- tól, s megtagadás esetében, az alkudoások fél- beszakításával fenyegetőzött. — Engedd kel- lett a kormányának, és megadták neki a hat milliót, és pedig pénzühiányában, durra gyé- mántokban.

lékezete cserben hagyja; — egyes kiszögél- löbb kifejezésekre megemlékszik az ember, de azokat aztán összefüggésükből kikapva, oly módon állítja össze, hogy egészen más értelem áll elő, mint a melyet tolmácsolnak. Ez az én szerb tanár látogatómál is megtörtént, ugy nagyban mint kisnyben; annyira, hogy még főimmal is olasz intézetekben végezteti tanul- mányait; pedig ők bizony nem tanulókl jöttek Olaszországba.

De épen, mert ezen inkorrektsséggel oly gyakran találkozom, alkalmat veszek magam- nak egyszer mindenkorra kijelenteni, hogy ha szerény házam ajtaja, hazám fia számára, kik e tájra vetődnek, igaz ószinte szavességgel min- dig nyitva áll, viszont megkivánhatni vélem, hogy ez indiskreziókkl ne viszonoztassék. Azok a látogatási leírások igen ritkán marad- nak meg a diszkreció határai közt, néha még házi életem szentélyébe is bele nyulnak, be- szélgetéseimet pedig nem adják híven visza, nem is adhatják; mert egy hallásra hosszabb beszélgetést híven visszaadni nagyon nehéz do- log; ahog nagy érdeklődés és feszült figyelem kell, a mi olyan fesztelen konverzációnál nem for- dulhat elő. Ez az indiskreció nekem már sok kellemetlenséget okozott, és azért „egyszer és mindenkorra kinyilatkoztatom, hogy én azért, a mit egy vagy más látogató ajkaimra ad, ma- gamat teljességgel nem tekintem felelősnek.

Nem egyszer kopogtat be én hozzám egy idegen reporter a két világrészből. Rendesen e szavakkal fogdom: „a gentleman right well- come” (Isten hozta), a reporternek nem vagyok itthon.

Ha valami mondani valóm van a közönség- nek, el tudom én azt mondani reporter nélkül: in- terview-olhatni magamat nem engedem. Ezt re- portereknek így megmondhatom, meg is mon- dom, de minden véletlen látogatónak, a ki amolyan „erre lévőm utam” módon hozzám be- tekint, nem mondhatom. Tehát egyszer min- denkorra csak annyit mondom, miként lekem- ből óhajtom, ne tegyék nekem hazafimá lehe- telenné, hogy számukra itthon legyenek.

Nagyon lekötelező én édes barátom, ha e nyilatkozatomat nyilvánosságra hozandja. Fo- gadjá szíves tiszteletemet és baráti üdvözlöte- met. Kossuth.

A képviselőház közlekedési bizottsága.

f. hó 31-én d. u. 4 órakor. ülést tart, melyen az utakról szd, már a múlt ülésszak alatt benyújtott törvényjavaslatot veszi tárgyalás alá.

Tisza újabb műve. Tisza folyórt kar- óltre halad a reakcióval. Készített „honosítá- si” törvényjavaslatot, melynek lényege az: — hogy a honosítás, 17. §-ában kivételesen, föl- tétel nélkül a király kezeibe teszi le, — s a honosítottakat sem az országgyűlés két há- zából, sem a korona tanácsából sem a mi- niszteriumból ki nem zárja. (Igy hát bos- yák, vagy muszka is lehet nálunk ezután miniszter.) A törvényjavaslat ezen része ellen- kez Európá szabad, alkotmányos felfogásával, sőt jogeljárás képez hazai törvényhozásunk részéről is.

Levél a szerkesztőhöz.

Debreczen, okt. 30.

Nem tudom, van-e tudomása a t. szer- kesztőnek azon, a hirlap olvasó közönsé- get nem kis mértben megépit hirtől, hogy a jövő év január elsijével Debreczenben egy új politikai napilap fog megindulni. E hir, mely ugyan még nem jár saájól-szájra, s az illetők, kik az imédalmi vállalatot tervezik, igyekeznek is azt kellő titokban tartani, hiszem, nem jutott el önökhöz. Megengedi tehát, ha ezen önök- legközelebből érdeklő eseményről, mely nek- sőkára bekövetkezend, értesítem.

Debreczen város nyomdájában, mint a hol az említtett politikai napilap kiadandó, fog nagyban folynak az előkészületek; új betűk

Mit akarsz te? — Az én helyzetemben, te tizannyit róttál volna a portugallokra, és meg nem tagadták volna tőled. Lidod, hogy én embereségebb vagyok, mint te.

Ha ezen egyes, és néhány vonásokot, Bo- naparte öregye, leányai és fia életéből szem- ügyre vesszük, azt kellene vélnünk, hogy a szeméremesség semmit sem mutathat föl, a mi ahoz hasonlítana. Ez azonban tévedés volna. A Napoleonidák törtélemben, egy férfiu van feljegyzve, kinek élete minden egyesit magá- ban, miket az egész család összesen, botrány, erkölcsi rosszaság és jellemi elvetemültség fo- jában fejtatott. Ezen férfiu Bonaparte Je- romos.

Hogy ezen ember hajlamait váltohassuk, a rosszaság legmélyebb sárosatornáiba kell ala- szállanunk. Életfolyamat, mint legközelebbesegebb ne- mő korhely, azzal kezdődött, hogy Párisban a leghírhedtebb házakban csavargott, ott fertelmes történelemskéket beszélt, a nyilvános leányokat rászédte, a tapasztalatlan ily embe- reket megcsalta és azt, a mit ily undok és szemtelen uton keresett, egy vásott életű fe- hér személyhez egy dán születésű asszonyhoz hozdotta, ki neki szerelmi adományai jutal- maul, midőn más jobb valamit talált magának, — ajtó mutatott.

rendeztetnek a szekrényekbe, új betűszedők szerződtetése van folyamatban, s a világra szd, de azokk kezé-átat majdan szintén „uj embe- rek” fogják írni.

A szerkesztő, főmunkatárs és belmunka- társak nevét a legrasztagabb fátyol fedí meg, annyit azonban tudhatok, hogy ezen urak mind Buda-pestről fognak városunkba leszármazni, s hivatra lesznek egy új állapotot megteremteni a „szabadlevél” párt-nak.

Mert tudni kell azt is, hogy az új politi- kai napilap a kormány Lapja leend, és célja az lesz, hogy megjárta a város lakosá- ságát, s megismertesse a szabadlevél párt egye- dülú idős eszméjét. A lap egyébiránt önál- ós független lesz, csak azt fogja eszelekedni, a mit felülről parancsolnak; szükség esetén önnep napon is megjelenik, a mint a körülmé- nyek diktálándják. Pénz lesz mint polya, és nem fog kiméltetni sem a papiros, sem a nyoma- da-festék.

Persze, gondolom, megijedtek most szer- kesztő urék, hogy no most! mindjárt vége lesz a világnak, az előfizetőket elhalászzák, az el- vekeket megváltoztatják, stb. stb. Azonban ne- nyem szerint, hie erőlködés Debreczenben az ilyen kisérlet; az új irodalmi vállalat — csü- törtökre eszén újja napja — aighanem csak- ugyan csütörtököt fog mondani.

Miradtam szerkesztő urnak stb.

K. B.

Tudósítónak köszönjük értesítést, mely- lyel azonban minket egyáltalában nem ijesz- tet meg.

Nem jöttünk meg 1874-ben sem, midőn a „Debreczeni Ellenőr” keletkezett; sőt na- gyobb buzgalommal és igyekezettel folytattuk megkezdett pályafutásunkat, mert megvoltunk közödre, hogy az elvek, melyeket a „Debrec- ezen” képvisel, a hazára, ennek polgáira néve egyedül üdvözöl.

S mert az meggyőződésünktől el nem tá- norít a világon semmi, nem félünk bármily irányból jövő mozgalomtól, s bármily irodalmi vállalatól. Ha maga Jókai Mór jönne ide szer- kesztőnek, s lapjába a cikkeket mindennap. Andrassy Gyula írnia is: egykedvűséggel szemlélnék s bizton állíthatjuk, hogy Debre- ezen város józan értelmű polgárságát azon esz- méktől és elvektől, melyeket zászlónkra írunk, nem fognak eltántorítani.

Hanem hát mégis különönek tünik föl előttünk az, hogy az országgyűlési képviselő választások ideje jó távolra esik még, a kor- mánypárt mindazáltal most látja már szükségét egy új lap megindításának.

Másrészt az is megmagyarázhatatlan, hogy Debreczenben a szabadlevél-pártnak lévén már egy közlönye, mi oészja lenne a másod i k- nak, éppen Debreczenben, s éppen ebben a roz időben, midőn a lakosságnak bizony ele- gendő egy lapra is előfizetni?

Különbem nem törődünk az egészszel sem- mit; akár indítanak meg lapot, akár nem, jó mulatságot kívánunk hozzá!

BUDAPESTI HIREK.

A belügyminis- ter fölhívta a főváros közönségét, hogy a mo- zogóttak családja és az árvákárosultak se- gélyezéséről közreműködött főv. tisztviselőkt jutalmazása tárgyában mielőbb határozna, az erre vonatkozó tárgyatokat terjessze föl hozzá. — Madarász János keryelmat kapott. A király a halálos ítéletet 20 évi börtönrre változtatta. A hivatalos akták leírkezését minden pillanatban várják a törvénykezést. — Tíz volt tegnap délután a vámház körül. A 12. sz. ház pad- lásán tamad a tűz, de gyorsan észrevették, s a tűzoltóknak sikerült idejkorán elnyomni. — Sokat ígérő jelleg. A népszínház színműbírói bizottságához a napokban egy csomag öke-

Midőn öt egyszer, egy általa látogatott korhely balagban, valami rozsz csin elköveté- sében rajta kapták; annyira megrakták a je- lenlevők, hogy halott gyanánt lökték ki az ut- czára. Egy könyörtelen éjjeliőr megzánta őt és kórházba vitette, hol néhány hét múlva is- mért meggyógyult.

Eképen természetleg és erkölcsileg le- járván magát, — elhatározá Jeromos, hogy Amerikába megy. Minőn ott a saük's meg- tanította, hogy roz hajlamait korlátozza, és mi- tiszteltetésre tett szert a társadalmában, és a szerencse is kedvezni látszott neki. Nőül vette egy tekintélyes amerikai polgár leányát, bizo- nyos Miss Paterson-t, kinek nászajándéka, ré- szére tisztelegessé boldogulást biztosított.

De midőn Napoleon a császári koronát fejére tette, visszahívta Jeromost Francia- országra, ki azon kilátásból, hogy fénytöljes és korlalan életet fogna élvezhetni, felé- gését és gyermekeit titkon elhagyva, követte test- vére felhívását.

Amerikában tisztelt polgár volt Jerom- os, és jó családja. Ezen díszes tulajdonsá- gokat, egy roz, gyűlölt császári herceggel öserdte fel most... Csakhamar a gyűlölt herceg rangját is feloszerdte, a még gyűlölt- tebb Westphaliai királyával. Ez volt kialku-

zott, ellátva a jelével, s alatta a megjegyzés: „értéke 1000 fr.” Vas szekrénybe helyezték, a postán is, az értékes munkát, és óriáték féltékenyen. Elérkezvén a felbontás ideje, le- hullott a drága boríték, és tartalma egy ször- nyű módon érték telten szimű volt.

Országgyűlés.

— okt. 29-én.

Napirend: a magyar állampol- gárság megszerzéséről és elvesztéséről szdó törvényjavaslat.

Péchy Jenő a honosítási bizottság elő- adója hosszabb beszédben ajánlja a törvényja- vaslatnak elfogatását. — A törvényjavaslat a magyar állam egyességét biztosítja. Szederkényi Nándor rosszalja azt, hogy e fontos törvényjavaslat oly rohamosan tárgyalatik. E hó 8-án nyujtatót be, s már is a ház előtt van, a képviselőnek a sajátuk alig volt alkalmá s elég ideje a javaslatról való foglalkozásra. A javaslatnak a bizottsághoz való visszatanulása iránt indokolt határozati javas- latot nyujt be.

Hofmann Pál a javaslatnak saük- ségességét elismeri, de mégis oly indítványt nyujt be, melyen állam törvényerőre emelkedését késeleltetni akarja.

S z e c i o v s z k y János hozzájárul pártja az egyesült ellenzék nevében Szederkényi indítványához.

T i s z a a Kálmán misziszterelnök szerint a honosítási bizottság igen lelkiismeretesen teje- sítette kötelességét.

M o c s a r y Lajos nem fogadhatja el a javaslatot a részletes tárgyalás alapjául. A honosítás azelőtt a törvényhozás joga volt, most pedig fejedelmi jogalkotás, s az előadó mégis azt monddta, hogy e javaslat specialis magyar jellegű. Mindinkább hasonlító teszszük viszony- nyainkat az osztrákokéhoz, annál inkább meg- könyonyitjuk az anficióit, melyre az osztrákok törekednek. Kifogásolja az állampolgári eskü szövegét, melyben világoosan kitétetni kéri: „Magyarország kiralya” kifejezést. A 22-ik sza- kasz a közömbösizterium határközt kibővít, midőn a hadügyminiszternek jogot ad, hogy bizonyos esetekben a magyar állampolgári kö- telékből valakit elbocsáthasson. Eges bírálat alá veszi a javaslat 32-ik szakaszát, mely szerint számtai Kossuth Lajost. Azt hiszi, hogy a nem- zet fogja kebleből számtai azokat, kik Kos- thut számizni akarják.

P a u l e r Tivadar igazságügyimister azon váddal foglalkozik, hogy e javaslat nem ma- gyar szellemű, s nem felel meg a régi magyar törvényeknek.

S z i l l a g y i Dező tekintve a javaslatot, szerkezeti tökéletlenségét s a szabatoságnak teljes hiányát, azt várta volna az igazságügy- minisztertől, hogy elfogja fogadni Hofmann a n d i n d i t v á n y á t. A javaslat szerkezeti garlódságai- nak illusztrálására több példát olvas fel a ja- vaslatból.

Javaslat érdemeibe nem bocsátkozva, for- mai tökéletlensége miatt nem fogadja el azt a részletes tárgyalás alapjául, hanem pártolja Hoffmann indítványát.

Az általános vitára több szónok felje- gyezve nincsen.

Hoffmann indítványát többség elveti.

A második szavazás azon kérdés felett történik, hogy elfogadjá-e a ház a javaslatot általánoságban a részletes vita alapjául.

K a u t z Gyula interpellációt intéz a mi- niszterelnökhez azírány, hogy mily állást foglal a kormány a legújabb monarchiánk és a né- met birodalom közt létrejött közlekedés követ- kezésében előállott azon helyzetet szemben.

H e l f y Ignác interpellációjá a külügy- miniszteri személyében beallt változásra vonat- kozik. Megroja azt, hogy a magyar parlament- nek még semmi hivatalos tudomása nincs arról, hogy új külügyminis ter van. Ez megse- gyenítő a háza néve. Hogy Andrassy nem miniszter többé, azon nincsen mit busnini, sőt jobb, hogy a külügyminis ter most már nem magyar, mert eddig is csak porhitis volt so- kaknak szemében az, hogy a külügyeket ma-

dott jutalma azon gyávaságnak, melylyel ne- jét és gyermekeit odahagyta.

Hogy mily mélyen elyűdött ő ismét, a mértékteleenség és kicsapongás iszapjában, igaz- oolja azon utódt, melyen ezen király, West- phaliai trónra emeltetését, mielőtt Páris el- hagyta volna, megünnepele, hogy ezen trónt elfoglalja. Három vagy négy ezinkostársával, kiket már országa főrangú méltóságúra emelt, elment ő westphali felség, legszigorubb is- meretlen név alatt Páris legvárheidebb kör- delyházába, és egy tironyárt rendeztek ott, — melynek leírását tollunk visszarad. De végre a bor által felvérült társaságot, oly ellenál- hatlan rombolási düh foglalta el, hogy a le- nyokokat megverték, a burtorak összetörték, az intézet gazdaszónyával rosszulbánták, és a rendőrséget, midőn a vendéglőnsz kiabálása folytán megjelent, — hogy a lerészeged- t felséget és gyönyörű korhelytársait az órhá- ba bekiesérje, bosszantották. Katonáságot ke- lett előrendelni. De midőn egy csapatja annak megjelent, a társaság egyszerre és hirtelen- séggel oly józan lett, hogy Westphaliai ő felsége, a csapat fölűszítást félreelhírta, és előte magát megismertette.

(Folyt. köv.)

gyar ember vezette. Interpellációjában kéri a miniszterelnököt, hogy hajlandó-e a külügyek vezetésében beállt változástól a háznak jelentést tenni.

Biztosítja az újrászólókat, hogy törekvése oda fog irányulni mindennek, hogy tehetősége szerint hazájá boldogítására közreműködjék.

Az interpelláció közöltetni fog a miniszterelnökkel. Sende Béla honvédelmi miniszter válasza...

VIDÉKI HIREK. A falu legöregebb asszonyát temették a napokban Leányfalván.

A deési kiállítás befejezése. Saját levelezésünkől. Deés, okt. 27.

Külföldi dolgok. A spanyolországi árvízről madridi lapok legújabb sűrűségei azt jelentik, hogy hivatalos jelentések szerint Murcia tartományban...

A felvidékről. Boregszász, okt. 28. Ilosrán a járásbírószék székelyén, a hó 16-ikáról 17-ére hajló éjjel egy tolvaj banda...

Másnak mentek. Bécsben történt, hogy valamelyik utcán egy öreg ember hullására akadott. A polgármesteri hivatal rögtön bizottságot küldött ki, mely konstatació a holttestet...

UJDONSÁGOK. Gróf Degenfeld Gusztáv esodúgyében a esodúhitelezők tegnap délután gyűlést összehelyeztek...

UJDONSÁGOK. Gróf Degenfeld Gusztáv esodúgyében a esodúhitelezők tegnap délután gyűlést összehelyeztek...

Hallják, lássák és csudálkozzanak! Egy nem rég csőd alatt állott nagy británia-üzest gyártól átvett británia-üzest-neműk, melyek valódi británia-üzesttel vannak ellátva, minden áron, vagy jobban mondva...

DEBRECZENI SZÍNHÁZ. II. Bérlet. Pénteken, okt. 31-én adatik: Az oladó ház. Vigjáték egy felv. Ezt követi: A diplomata. Vigjáték 2 felvonásban. Kezdeté 7 órákor.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ. II. Bérlet. Pénteken, okt. 31-én adatik: Az oladó ház. Vigjáték egy felv. Ezt követi: A diplomata. Vigjáték 2 felvonásban. Kezdeté 7 órákor.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ. II. Bérlet. Pénteken, okt. 31-én adatik: Az oladó ház. Vigjáték egy felv. Ezt követi: A diplomata. Vigjáték 2 felvonásban. Kezdeté 7 órákor.

INGYEN. Adatnak az összeg előleges beklúdeése mellett, vagy pedig 6 ft 60 kr. utánvételre kaphatja minden ember a következő tárgyakat a nagy részben a valódi úrúknak, és pedig: 6 db. kitűző 1/2 kék británia-üzest fogóval, valódi angol nyéllel.

NEM SZÉDELÉS ALAPJÁRA. van fektetve, kötelezem magam, itt nyilvánosság útján, ha a cikkek nem tetszenek, minden kifogás nélkül visszavenni.

SÍRKOSZORÚK. A LEGSZEBB. HOLVAY EGYÜL. Debreczenben. Egyháztér. a varrógépek főraktárában. alólirtnál.

KAZAN és GÉPMŰHELY. Debreczen, péterfia-utca 888-ik sz. Alólírottak ajánljuk magunkat mindenemű új-kazán és gépműkára, egyszerűs mind azoknak kijavítására.

Szépség! Ifjuság! Hölgyeknek ajánlasmellett az egyedüli ártalmatlan és hivatalosan megvizsgált kitűző szépségértartó szer: RAVISSANTE.

RAVISSANTE. Dr. Lejosse-től Párisban. A legjelesebb és legmegbízhatóbb szepítőszér pürsenek, pattanások, bőr-akák, napégés, szepítő, rezesség s mindennemű bőrkülső ellen.

MOLL Seidlitz-pora. csak akkor valódi. Halmájzsir-olaj. DORSCH-FISCH. Ezen halmáj-zsir-olaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló, faj között az egyedüli, mely orvosi célokra használható.

Előfizet. Helyben és. Egy évre 10 ft. Négy évre 30 ft. Előfizetési pénz s 6-ft-piac, VECSÉY-kezesítésű bérlet.

Halottak. A szív legfényesebb megilletődésével ber az év eme legszűkebb időről, melyet a munka el töltnék, azon kénytelen sors szűkebbé teszi a jelen gyászos napoktól átvett, átszűrött dolgotok költi fel.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ. II. Bérlet. Pénteken, okt. 31-én adatik: Az oladó ház. Vigjáték egy felv. Ezt követi: A diplomata. Vigjáték 2 felvonásban. Kezdeté 7 órákor.